

те, отидохъ да посътя каймакамина. Той, на гледъ бъше човѣкъ уменъ и, като сичките турци, тръждѣ любезенъ и приятенъ въ разговора. Говоря, че той бъше твърдѣ уменъ само на гледъ, защото сetenъ излѣзе, че той на знае нито да чете, нито да пише: този фактъ служи прекрасно доказателство за пълната неспособност на турците да управляватъ страната. Бѣлиградчикъ, важенъ стратегически пунктъ, са на мира почти на сръбската граница, на единъ голѣмъ путь, който сединява Видинъ и Нишъ, дѣсното и лѣвото крило на турската воиска и, очевидно е, че началника въ такова място трѣба да бѫде човѣкъ развитъ, енергиченъ, опитенъ, а тука назначаватъ безрамотенъ. При това не трѣба да заборавяме, че по-вечето отъ управляемия отъ него народъ е граматично. Какъ могатъ турците да управляватъ такава страна? Графъ Дерби говори за непрактичността да са введе въ християнските провинции самоуправление; но да-ли има нѣщо по-непрактично отъ това да ги оставиме въ рѫцете на турците? Съкий, който е бивалъ въ Бѫлгария ще подтвърди, че туземците сѫ по-способни отъ турците да управляватъ страната.

На другия денъ около пладня достигнахме Чупренъ, далечъ отъ който до 1 часъ захваща горския проходъ, който сединява Бѣлиградчикъ съ Акъ-Паланка. Тука ние са спрѣхме и нашия возачъ обяви, че путья въ прохода е така стрѣменъ и мъченъ, щото е необходимо да са впрегнатъ въ колата нѣколко вола, за които трѣба да са плати отдельно. До два часа ние тжрсихме тия волове и толкова време са мина до като ги докаратъ, така щото твърдѣ късно зехме да са искачваме по прохода. Конете бѣха от-